ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου **1937** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **468**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 935. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5611... 1
Α. Ν. 942. Περὶ ἀποζημιώσεως αὐτοκινήτων καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. διατάξεων. 2
Α. Ν. 946. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 786)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας». 3

Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου «περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Δημόσιον δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων.. 4
Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Γεν. Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ. 5
Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν τῇ πόλει Χίῳ λειτουργούντων Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων ἀπὸ τῆς καταβολῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως Χίου. 6
Περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων Β. Διατάγματος 23 Ἰανουαρίου 1937 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων» καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Λαμίας. 7
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πειραιῶς. 8

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Β. Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τῶν παραγράφων 3 καὶ 16 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 382)1936 κλπ.». 9
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1937 Βασ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τῆς λιμενικῆς φορολογίας Πατρῶν». 10
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸν Ἀναγκαστ. Νόμον ὑπ' ἀριθ. 905)1937 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Β. Ν.). 11

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 935. 1937

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5611.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5611 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἰδιοκτῆται ἱππηλάτων τετρατόχων ἁμαξῶν Κηφισίας λόγῳ τῆς γενομένης ἐπεκτάσεως τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Κηφισίας μέχρι Κεφαλαρίου ἢ τυχὸν ἀποφασισθησομένης τοιαύτης μέχρις οἱουδήποτε ἑτέρου σημείου τοῦ προαστείου τούτου ἀποζημιοῦνται ὑπὸ τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Α. ἐφ' ὅσον ὑποβάλωσιν εἰς τοῦτο σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὁποίου ἡ ἅμαξα ἀπὸ πενταετίας τοὐλάχιστον κυκλοφορεῖ ἀποκλειστικῶς ἐν Κηφισίᾳ πρὸς ἐκτέλεσιν διαδρομῶν. Ἡ ἀποζημίωσις καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Α. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 8.000 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἅμαξαν.

Ἅμαξα ἧς ὁ ἰδιοκτήτης ἀπεζημιώθη παραμένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπιτρεπομένης εἰσέτι τῆς κυκλοφορίας αὐτῆς ἐντὸς τῆς Κηφισίας.

Αἱ οὕτω ἀποζημιούμεναι ἅμαξαι δύνανται νὰ κυκλοφορῶσι καὶ ἐκτὸς τῆς Κηφισίας μὲ ἀφετηρίαν ταύτην ἀλλὰ δὲν θὰ δικαιῶνται οἱασδήποτε εἰς τὸ μέλλον ἑτέρας ἀποζημιώσεως, ἐὰν ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν μέσων συγκοινωνίας ἢ ἐπεκτάσεως τούτων ἤθελε προκληθῇ οἱαδήποτε ζημία εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀποζημιουμένους ἰδιοκτήτας ἁμαξῶν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὡς ἄνω ἁμαξῶν δι' ἄλλων ὡς καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἐναπομένοντος ἐν Κηφισίᾳ ἐν κυκλοφορίᾳ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων. Τὸ Τ. Π. Ι. Α. Α. δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων οἱονδήποτε πιστοποιητικὸν ἢ ἔγγραφον ἢ νὰ ὁρίσῃ διαδικασίαν πρὸς πλήρη ἀπόδειξιν τῆς ἰδιοκτησίας τῆς ἁμάξης ὡς καὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποκλειστικότητος κυκλοφορίας αὐτῆς ἐν Κηφισίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ἱπ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1937.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(2)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 942. 1937

Περὶ ἀποζημιώσεως αὐτοκινήτων καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Λ. διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας ἀπομάκρυνσις, κατόπιν ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν πόρων αὐτοῦ ἑκατὸν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων Παλαιοῦ καὶ Νέου Φαλήρου καὶ 20 τοιούτων τῆς πόλεως Πατρῶν, ὡς καὶ 30 τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, ἐκ τῶν ἐν κινήσει εὑρισκομένων καὶ ἐχόντων ἄδειαν κυκλοφορίας ἐν ἰσχύϊ, ἐκδεδομένην δὲ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κυκλοφορούντων συνεχῶς μέχρι σήμερον.

2. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω αὐτοκινήτων, 70 μετὰ μετρητοῦ μὲν ἔσονται δι' Ἀθήνας, Πειραιᾶ, περίχωρα καὶ Νέον καὶ Παλαιὸν Φάληρον, 30 ἄνευ μετρητοῦ δημοσίας χρήσεως δι' Ἀθήνας, Πειραιᾶ, περίχωρα καὶ Νέον καὶ Παλαιὸν Φάληρον, 20 δὲ μετὰ μετρητοῦ ἔσονται διὰ Πάτρας καὶ 30 μετὰ μετρητοῦ ἔσονται διὰ Θεσσαλονίκην ἐκ τῶν, ὡς εἴρηται, εὑρισκομένων ἐν κινήσει καὶ ἐχόντων ἄδειαν κυκλοφορίας ἐκδεδομένην τοὐλάχιστον ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Οἱ ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀνωτέρω αὐτοκινήτων οἱ βουλόμενοι ὅπως ἀποζημιωθῶσι πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ αὐτοκινήτου αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Τ. Π. Ι. Α. Λ. ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς ἐπίσης προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων, ὑποχρεοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται νὰ παρουσιάσωσι τὰ πρὸς ἀπομάκρυνσιν αὐτοκίνητα αὐτῶν ἐν κινήσει, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 13-1-32 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5577 Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξετάζουσα, κατατάσσει ταῦτα εἰς τέσσαρας κατηγορίας ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, στερεότητος, καταστάσεως μηχανῆς, πλαισίου καὶ ἀμαξώματος καὶ ἐν γένει ἀσφαλείας.

Τὰ αὐτοκίνητα τῶν πόλεων Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης θέλουσιν ἐξετάσει ἐπιτροπαὶ ὁριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, ἔχουσαι τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῆς προρρηθείσης ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς.

Αἱ αὐταὶ ἐπιτροπαὶ θέλουσι προβῆ εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ ἐκποίησιν τῶν ἀποζημιουμένων αὐτοκινήτων.

4. Τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα ἀποζημιοῦνται διὰ ποσοῦ ἀπὸ 40.000 μέχρις 25.000 δραχμῶν.

5. Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν αὐτοκινήτων τούτων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 12, 14, 22 ὡς καὶ ἡ β' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616» ἀφορώντων τὸ Τ. Π. Ι. Α. Λ. καὶ τοῦ Νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κυρώσαντος τὸ ὡς ἄνω Διάταγμα Νόμου 5577 ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύζυγον καὶ τὰ συνοικοῦντα ἀνήλικα τέκνα.

Τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων χορηγεῖται ἡ ἀποζημίωσις, βεβαιοῦνται οὐχὶ διὰ μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἀλλὰ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ἤτοι:

α) Τὸ ζήτημα τῆς κυκλοφορίας βεβαιοῦται διὰ τῆς ἐπισήμου ἀδείας κυκλοφορίας καὶ δελτίου ἀπογραφῆς.

β) Ἡ ἰδιοκτησία βεβαιοῦται διὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ταξινομήσεως ἢ δι' ἐπισήμων συμβολαίων.

γ') Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἰδιότης τοῦ αἰτοῦντος βεβαιοῦται ἐκ τοῦ δελτίου ἀπογραφῆς καὶ βεβαιώσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεως Αὐτοκινητιστῶν.

6. Τὰ αὐτοκίνητα ἅτινα ἤθελον ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. πρὸς ἀποζημίωσιν, παραδιδόμενα εἰς τὴν οἰκείαν Ἐπιτροπὴν δέον νὰ ὦσιν εἰς οἵαν κατάστασιν ἐπεθεωρήθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Διὰ τὴν ἐκποίησιν καὶ διάλυσιν τῶν αὐτοκινήτων τούτων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5577 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων.

8. Ἡ πρώτη ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων χωρεῖ κατὰ σειρὰν ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν χειροτέρων αὐτοκινήτων πρὸς τὰ καλύτερα.

9. Διὰ τὰ αὐτοκίνητα τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀπὸ ἀπόψεως καταστάσεως ἡ σειρὰ ἐκδικάσεως ὁρίζεται διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης ἐφ' ἅπαξ παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Λ. Μετὰ τὴν πρώτην ἐκδίκασιν τῶν αὐτοκινήτων ἑκάστης κατηγορίας καλοῦνται δὶς εἰσέτι τὸ πολὺ οἱ τυχὸν μὴ προσκομίσαντες τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποζημιώσεως δικαιολογητικά. Οἱ καὶ τρίτην φορὰν κληθέντες καὶ μὴ προσκομίσαντες διὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποζημιώσεως, τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, δικαιολογητικὰ χάνουν ὁριστικῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀπομακρυνόμενα κατόπιν ἀποζημιώσεως αὐτοκίνητα, δὲν ἀντικαθίστανται διὰ νέων καὶ ἡ δύναμις κορεσμοῦ αὐτῶν παραμένει ἠλαττωμένη κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπομακρυνθέντων αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων ὑποστάντα ζημίας κατὰ τὰς γενομένας ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ ἀπεργίας, καταβάλλεται ἀποζημίωσις παρὰ τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Λ. ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθησαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας παρὰ τῶν οἰκείων σωματείων μετὰ βεβαιωτικῶν στοιχείων καταστάσεως τῶν βλαβέντων αὐτοκινήτων δύο μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ὁ ἔλεγχος καὶ ἐκτίμησις τῶν ζημιῶν ἐνεργηθήσεται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς αὐτοκινητιστοῦ ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων.

3. Τὸ σύνολον τῶν ἀποζημιώσεων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμάς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δαπάνη τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 50644 ε. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων διαταχθείσης, μεταγωγῆς τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Λ. προμηθείας στολῶν τοῦ προσωπικοῦ ἰδιοκτητῶν λεωφορείων τῶν ἐντὸς ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων κυκλοφορούντων ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἐλεγκτῶν καὶ σταθμαρχῶν βαρύνει, καθ' ὅτι μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ὑφάσματος τὸ ὡς ἄνω Τ. Π. Ι. Α. Λ. καθ' ὅτι δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν ραπτικῶν τὸ προσωπικόν. Τὸ δεύτερον τοῦτο ποσὸν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Κοινῶν Διευθύνσεων εἰς τέσ-

σαρας μηνιαίας δόσεις έπὶ τῇ βάσει ἀντιστοίχων κρατήσεων ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΗ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(3)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 946. 1937

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 786)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ γ'. ἐδάφιον τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 786)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«γ'. Νὰ μὴ ἔχῃ ὑπερβῇ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ε'. ἐδάφιον τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«ε'. Διὰ τοὺς Γραφεῖς Στρατοδικείων νὰ εἶναι τελειόφοιτοι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Νομικῆς καὶ νὰ μὴ ἔχωσι ὑπερβῇ τὸ 25ον ἔτος.»

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ιδ' ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«ιβ'. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας προσαγωγῆς τινὸς τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ὁριζομένων ἐνδεικτικῶν ἐγγράφων γραμματικῶν γνώσεων. (Ἀπολυτηρίων σπουδῶν, ἐνδεικτικῶν, πτυχίων) λόγῳ ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς ἐξ ἀνωτέρας βίας τῶν πρωτοτύπων ἢ ἀρχείων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἡμερομισθίων τὸ πρῶτον μονιμοποιηθέντας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Νόμου καὶ μονιμοποιηθησομένους μέχρι τέλους τοῦ 1937 νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἔνορκον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου βεβαίωσιν δύο μαρτύρων, δι' ἧς νὰ πιστοποιῆται χρονολογικῶς ἡ κτῆσις τοῦ ἐπικαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποδεικτικοῦ σπουδῶν, μετ' ἔλεγχον τῆς ὡς ἄνω βεβαιώσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

3. Ὡσαύτως εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐν συνεχείᾳ τελευταία διάταξις ἔχουσα οὕτω :

Ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς ἐκ τούτων ἔχοντας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπερδεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν μονίμου ὑπαλλήλου ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Ὑπηρεσίᾳ δύναται μετὰ διετῆ εἰσέτι εὐδόκιμον τοιαύτην νὰ ἀπονεμηθῇ ὁ ἀνώτερος βαθμός, ἐφ' ὅσον προβλέπεται τοιοῦτος, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μὴ ἔχουσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἕπεται :

«1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἰδιωτικὸν Προσωπικὸν τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας διέπεται ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς Πολιτικοὺς Ὑπαλλήλους διατάξεων περὶ ἀποδοχῶν».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ Νόμου καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἄνευ ὑποβολῆς πλήρων τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένων πρὸς διορισμὸν δικαιολογητικῶν διορισθέντες ἐκ τῶν ἡμερομισθίων δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 128487)2020 ἀπὸ 29-7-37 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται εἰς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἀπολύονται τῆς Ὑπηρεσίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐὰν δὲν ὑποβάλωσι τὰ ἐλλείποντα ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Οἱ προσάγοντες τὰ ἐλλείποντα δικαιολογητικὰ θεωροῦνται ὡς καλῶς διορισθέντες ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ διορισμοῦ των, οἱ δὲ μὴ προσάγοντες ταῦτα θεωροῦνται ὡς ἡμερομίσθιοι μέχρι τῆς ἀπολύσεώς των.

Οἱ ἐκ τῶν διὰ τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 128487)2020 ἀπὸ 29)7)1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διορισθέντων κριθέντες παρὰ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν ἀκατάλληλοι πρὸς διορισμὸν λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος καὶ ἀπολυθέντες θεωροῦνται ὡς μηδέποτε διορισθέντες, τοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεώς των χρόνου θεωρουμένου ὡς τοιούτου ἡμερομισθίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΠΗ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου «περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Δημόσιον δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκ. Νόμου, τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1937 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται: α') ἡ ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1937 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς εἰς τὸ Δημόσιον δανείου 7.000.000 δραχμῶν», β') ἡ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1937 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὸ Δημόσιον δανείου 75.000.000 δραχμῶν» καὶ γ') ἡ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1937 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἰς τὸ Δημόσιον δανείου 7.000.000 δραχμῶν», ὧν τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἕπεται :

Α'.
ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς εἰς τὸ Δημόσιον δανείου 7.000.000 δραχ.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου (1937) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Πλατείας Μητροπόλεως καταστήματι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἱ κάτωθι συμβαλλόμενοι ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Α. Ἀποστολίδης, ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Μιχαὴλ Πετρίτης, ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς, ἐνεργῶν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, νομιμοποιουμένοι καὶ ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς σύνταξιν τῆς παρούσης Συμβάσεως δανείου, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39 πρακτικοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπισυναπτομένου τῷ παρόντι ἐν ἀντιγράφῳ, ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

α') Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 464) 1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου», δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως συνομολογῇ δάνεια, εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, εἴτε διὰ λογαριασμὸν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς καὶ δαπάνας κεφαλαίου.

β') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν 72αν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 13ης Ἀπριλίου 1937, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ἀπὸ 23)2) 1937 ὑπ' ἀριθ. 131 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς περὶ παροχῆς τῷ Δημοσίῳ δανείου ἐκ δραχμῶν 7.000.000 καταβλητέου εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, ἐξ ὧν δραχμαὶ 3.000.000 καταβληθήσονται ἐντὸς τοῦ ἔτους 1937, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς ἐννέα ἴσας ἐτησίας δόσεις διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)37 Ἀναγκ. Νόμῳ, οὗ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει εἰδικῶς καθορίσει.

Συνομολογοῦσι καὶ συνάπτουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου δάνειον δραχμῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων, χορηγηθησόμενον ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ συμφωνίας :

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων καταβλητέον εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἐξ ὧν δραχμαὶ 3.000.000, καταβληθήσονται ἐντὸς τοῦ ἔτους 1937, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς ἐννέα ἴσας ἐτησίας δόσεις. Ἡ πρώτη δόσις ἐκ δραχμῶν 3.000.000 καταβληθήσεται τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1937 ἑκάστη δὲ ἐκ τῶν ἑπομένων δόσεων ἐκ δραχμῶν 444.444.40 θὰ καταβάλληται τὴν 15ην Ἀπριλίου ἑκάστου τῶν ἑπομένων ἐτῶν καὶ ἡ τελευταία τὴν 15 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1946.

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀναλαμβάνηται καθ' ἑκάστην ἐτησίαν χρονικὴν περίοδον ὁλόκληρος ἡ καθορισθεῖσα ὡς ἀνωτέρω δόσις τότε αὕτη μεταφέρεται εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος καὶ ἀναλαμβάνεται κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Τὰ ἀναλαμβανόμενα ὡς ἀνωτέρω κατ' ἔτος ποσὰ τοῦ δανείου ἀποτελοῦσιν ἴδια ἔντοκα τμήματα αὐτοῦ ἐξοφλητέα ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον χορηγηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως ἐξοφληθήσεται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς χρεωλυσίας ἐντὸς 20 ἐτῶν δι' ἰσαρίθμων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀρχομένων δι' ἑκάστην τῶν ὡς ἄνω δόσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἐκείνου, καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀνάληψις αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν ἑκάστης δόσεώς τοῦ δανείου θὰ κατατίθεται δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν Λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ἐντάλματα πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἐκδιδόμενα εἰς βάρος τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων χρηματικὰ ἐντάλματα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν «Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ), ἡ ὁποία παρέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμήν

Ἄρθρον 4.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται κατὰ τμήματα. Διὰ τὸ ληφθησόμενον ἐντὸς τοῦ ἔτους 1937 ποσὸν τμῆμα τοῦ δανείου θέλουσι καταβληθῇ μέχρι 31 Μαρτίου 1938 ἐνδιάμεσοι τόκοι ἐπὶ τῷ συμπεφωνημένῳ ἐπιτοκίῳ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως. ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1938 ἄρξεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τοῦ τμήματος τούτου, τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καθισταμένης ἀπαιτητῆς τὴν 31 Μαρτίου 1939.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐξοφλήσεως καὶ καταβολῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, θὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλα ὁμοίως καὶ διὰ τὰ λοιπὰ τμήματα τοῦ δανείου, καταβαλλομένων κατὰ μὲν τὴν 31 Μαρτίου ἑκάστου ἀντιστοίχου πρὸς τὴν ἀνάληψιν τοῦ τμήματος τοῦ δανείου ἐτους τῶν ἐνδιαμέσων τόκων, κατὰ δὲ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους καταβαλλομένης τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν οὐδὲ ὑπέχει εὐθύνην τινὰ διὰ τὴν μὴ καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ δανείου ἢ καὶ τμήματος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ

Συμβουλίου αὐτοῦ τὰ διαθέσιμά του δὲν συγχωροῦσι τὴν συνέχισιν τοῦ δανεισμοῦ.

Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς περαιτέρω χρηματοδοτήσεως ἡ περὶ τούτου δήλωσις τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς δύναται νὰ γίνῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καταβάλλον τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ διὰ Β. Διατάγματος, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ταῦτα συνομολογησάντων τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς
Μ. ΠΕΤΡΙΤΗΣ Ταγ)ρχης

Β'

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὸ Δημόσιον Δανείου 75.000.000 δραχμῶν».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου (1937) ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Πλατείας Μητροπόλεως καταστήματι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἱ κάτωθι συμβαλλόμενοι ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Α. Ἀποστολίδης, Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Κωνστ. Ζαβιτζιάνος, Διευθυντὴς τοῦ Μ.Τ.Η.Υ., ἐνεργῶν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, νομιμοποιούμενοι καὶ ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς σύνταξιν τῆς παρούσης συμβάσεως, δανείου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκατικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 464) 1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως συνομολογῇ δάνεια εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἴτε διὰ λογαριασμὸν εἰδικῶν Ταμείων καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς καὶ δαπάνας κεφαλαίου.

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης ληφθεῖσαν κατὰ τὴν 73ην συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1937, δι' ἧς προενεκρίθη ἡ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1937 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων περὶ παροχῆς τῷ Δημοσίῳ δανείου ἐκ δραχμῶν 75.000.000 καταβλητέου ἐντὸς τριετίας δι' ἀναλόγων δόσεων, ἐξαιρέσει τοῦ πρώτου ἔτους 1937—38, καθ' ὃ θὰ καταβληθῶσι δραχμαὶ 35.000.000 διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 ἀναγκαστικῷ νόμῳ, οὗ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει εἰδικῶς καθορίσει.

Συνομολογοῦσι καὶ συνάπτουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου δάνειον δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (75.000.000) χορηγηθησόμενον ἀπὸ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 ἀναγκαστικῷ νόμῳ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ συμφωνίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (75.000.000) καταβλητέον ἐντὸς τριετίας δι' ἀναλόγων ἐτησίων δόσεων, ἐξαιρέσει τοῦ πρώτου ἔτους 1937—38, καθ' ὃ θὰ καταβληθῶσι 35.000.000 δραχμῶν. Ἡ πρώτη δόσις ἐκ δραχμῶν 35.000.000 καταβληθήσεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1937, ἡ δὲ δευτέρα δόσις ἐκ δραχμῶν 20.000.000 θὰ καταβληθῇ τὴν 15ην Ἀπριλίου 1938 καὶ ἡ τρίτη ἐκ δραχμῶν 20.000.000 τὴν 15ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1939.

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀναλαμβάνηται καθ' ἑκάστην ἐτησίαν χρονικὴν περίοδον ὁλόκληρος ἡ καθορισθεῖσα ὡς ἀνωτέρω δόσις, τότε αὕτη μεταφέρεται εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος καὶ ἀναλαμβάνεται κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Τὰ ἀναλαμβανόμενα ὡς ἀνωτέρω κατ' ἔτος ποσὰ τοῦ δανείου ἀποτελοῦσιν ἴδια τμήματα αὐτοῦ ἐξοφλητέα ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον χορηγηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 5 1)2 ο/ο ἐτησίων, ἐξοφληθήσεται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς χρεωλυσίας ἐντὸς 20 ἐτῶν δι' ἰσαρίθμων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀρχομένων, δι' ἑκάστην τῶν ὡς ἄνω δόσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀνάληψις αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν ἑκάστης δόσεως τοῦ δανείου θὰ κατατίθεται δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ἐντάλματα πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἐκδιδόμενα εἰς βάρος τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων χρηματικὰ ἐντάλματα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ), ἡ ὁποία παρέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται κατὰ τμήματα. Διὰ τὸ ληφθησόμενον ἐντὸς τοῦ ἔτους 1937 πρῶτον τμῆμα τοῦ δανείου θέλουσι καταβληθῇ μέχρι 31 Μαΐου 1938 ἐνδιάμεσοι τόκοι ἐπὶ τῷ συμπεφωνημένῳ ἐπιτοκίῳ 5 1)2ο)ο ἐτησίως, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1938 ἄρξεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τοῦ τμήματος τούτου, τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καθισταμένης ἀπαιτητῆς τὴν 31 Μαρτίου 1939.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐξοφλήσεως καὶ καταβολῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων θὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλα ὁμοίως καὶ διὰ τὰ λοιπὰ τμήματα τοῦ δανείου, καταβαλλομένων κατὰ μὲν τὴν 31ην Μαρτίου ἑκάστου ἀντιστοίχου πρὸς τὴν ἀνάληψιν τοῦ τμήματος τοῦ δανείου ἔτους τῶν ἐνδιαμέσων τόκων, κατὰ δὲ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους καταβαλλομένης τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν οὐδὲ ὑπέχει εὐθύνην τινὰ διὰ τὴν μὴ καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ δανείου ἢ καὶ τμήματος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, τὰ διαθέσιμά του δὲν συγχωροῦσιν τὴν συνέχισιν τοῦ δανεισμοῦ.

Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς περαιτέρω χρηματοδοτήσεως

ἡ περὶ τούτου δήλωσιν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων δύναται νὰ γίνῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καταβάλλον τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ διὰ Β. Διατάγματος, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ταῦτα συνομολογηθέντων τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὰ Μετοχικὰ Ταμεῖα Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων
Κ. ΖΑΒΙΤΖΙΑΝΟΣ

Γ'.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἰς τὸ Δημόσιον Δανείου 7.000.000 δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 25ην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου (1937) ἔτους ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Πλατείας Μητροπόλεως Καταστήματι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἱ κάτωθι συμβαλλόμενοι ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Ἀ. Ἀποστολίδης, Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ἰωάννης Μουντζουρίδης, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ, ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1742 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, προσαρτωμένην τῷ ἀποσπάσματι ὧδε, νομιμοποιούμενοι καὶ ἐξουσιοδοτούμενοι πρὸς σύνταξιν τῆς παρούσης συμβάσεως δανείου ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 464) 1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου Δικαίου, δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως συνομολογῇ δάνεια εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἴτε διὰ λογαριασμὸν εἰδικῶν Ταμείων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς καὶ δαπάνας κεφαλαίου.

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν 78ην συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8ης Ἰουνίου 1937 δι' ἧς ἐνεκρίθη καὶ ἐτροποποιήθη, αὐξηθέντος κατὰ 2 ἑκατομμύρια τοῦ ποσοῦ τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον δανείου, ἡ ἀπὸ 10ης Μαΐου 1937 ὑπ' ἀριθ. 883 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν περὶ παροχῆς τῷ Δημοσίῳ δανείου ἐκ δραχ. 7.000.000 κατακλητέου ἐφ' ἅπαξ διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1927 Ἀναγκαστικῷ Νόμῳ οὗς σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει εἰδικῶς καθορίσει.

Συνομολογοῦσι καὶ συνάπτουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου δάνειον δραχμῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων (7.000.000) χορηγηθησόμενον ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 575)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμῳ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ συμφωνίας:

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων (7.000.000) καταβλητέον ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυρωτικοῦ τῆς παρούσης συμβάσεως Β. Διατάγματος κατὰ τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 7 ἄρθρῳ τῆς παρούσης ὁριζόμενα, ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος διαθεσίμων κεφαλαίων του.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον χορηγηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 5 ο)ο ἐτησίως, ἐξοφληθήσεται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς χρεωλυσίας ἐντὸς 20 ἐτῶν, δι, ἰσαρίθμων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀρχομένων ἀπὸ 31 Μαρτίου 1938.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ καταστῇ δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ἐντάλματα πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἐκδιδόμενα εἰς βάρος τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων χρηματικὰ ἐντάλματα διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ), ἡ ὁποία παρέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ δανειζομένου ποσοῦ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1938 θέλουσι καταβληθῇ ἐνδιάμεσοι τόκοι ἐπὶ τῷ συμπεφωνημένῳ ἐπιτοκίῳ 5 ο)ο ἐτησίως, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1938 ἄρξεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τοῦ δανείου, τῆς πρώτης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καθισταμένης ἀπαιτητῆς τὴν 31ην Μαρτίου 1939.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, καταβάλλον τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται δὲ διὰ Β. Διατάγματος, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464) 1937 Ἀναγκ. Νόμου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε δημοσιευθῇ τὸ ὡς ἄνω Διάταγμα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης, τὸ Ταμεῖον ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεώς του πρὸς καταβολὴν τοῦ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνομολογουμένου δανείου, θεωρουμένης ταύτης ὡς μηδέποτε ὑπογραφείσης.

Ταῦτα συνομολογησάντων τῶν συμβαλλομένων συνετάγη ἡ

παρούσα σύμβασις εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἕκαστος ἔλαβεν ἀνὰ ἕν.

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ι. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 5367 καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 689 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 95 τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἀνοικτοὶ ἐξῶστται.

1. Προεξοχαὶ χρησιμοποιούμεναι ὡς ἀνοικτοὶ ἐξῶστται ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πλακὸς τῆς ὀροφῆς τοῦ ἰσογείου καὶ ἄνω καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶναι μικρότερον τῶν 3,50 μέτρων, τῆς μετρήσεως γιγομένης ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τοῦ πεζοδρομίου εἰς τὸ ὁποῖον προβάλλεται ἡ πλαγία παρειὰ τοῦ ἀνοικτοῦ ἐξώστου. Τὸ μέγιστον ὅριον προεξοχῆς ὁρίζεται διὰ μὲν τὸν πρῶτον ὄροφον εἰς 0,60 μέτρ. διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἄνωθεν τούτου ὀρόφους ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 1,10 μέτρα. Οἱ τοιοῦτοι ἐξῶστται πρέπει νὰ ἀποτελῶνται ἐξ ἁπλῆς ὁριζοντίας πλακοειδοῦς προεξοχῆς, μετὰ ἢ ἄνευ φορέων, περιφραττομένης διὰ στηθαίου ἐξ οἱουδήποτε ὑλικοῦ, ὕψους οὐχὶ μικροτέρου τῶν 0,90 μ. οὐδ' ἀνωτέρου τῶν 1,10 μ. λογιζομένου ἀπὸ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς πλακός. Ἀπαγορεύονται οἱασδήποτε τῶν ἐξωστῶν ἐπιστεγάσματα ἢ καὶ πλάγιαι (κατακόρυφοι) προφυλακτῆρες προεξοχαί. Οἱ ἄνω ἐξῶστται πρέπει νὰ ἀφίστανται ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς γειτονικῆς ἰδιοκτησίας 1 μέτρον τοὐλάχιστον ἐπὶ προσόψεων μήκους μικροτέρου τῶν 15 μέτρ., 1,25 μετρ. ἐπὶ προσόψεων μήκους ἀπὸ 15 ἕως 20 μέτρων καὶ 1,50 ἐπὶ προσόψεων μήκους μείζονος τῶν 20 μέτρων.

Κεκαλυμμένοι ἐξῶστται.

2. Προεξοχαὶ χρησιμοποιούμεναι ὡς κεκαλυμμένοι ἐξῶστται καὶ πᾶσα ἐν γένει προεξοχὴ ἐπαγομένη τὴν αὔξησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου πέραν τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, ἐπιτρέπονται μόνον ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πλακὸς τοῦ ἰσογείου καὶ ἄνω, ἰσχυουσῶν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διατάξεων ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον μετρήσεως τοῦ ὕψους ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου, καὶ τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν γειτονικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Τοιαῦται ὡς ἄνω προεξοχαὶ ἐπιτρέπονται μόνον εἰς ὁδοὺς πλάτους μείζονος τῶν 8 μέτρων, δὲν δύνανται δὲ νὰ ἔχωσι ἐξοχὴν μεγαλειτέραν τῶν 0,40 μ. Τὸ ὕψος τῶν κεκαλυμμένων ἐξωστῶν ἀπαγορεύεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ νοητὸν ἐπίπεδον τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης γραμμῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς προσόψεως καὶ τῆς γραμμῆς συναντήσεως τῶν ἀπέναντι προσόψεων τῶν κτιρίων μετὰ τοῦ πεζοδρομίου, ἡ δὲ συνολικὴ ἐπιφάνεια αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)4 τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐφ' ἧς οἱ κλειστοὶ ἐξῶστται προσόψεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1036 Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Μετὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 3 δίς.

»Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδὲν στοιχεῖον τοῦ κτιρίου (οἷον στέγαι κλπ.) ἐπιτρέπεται νὰ ὑπέρκηται ὁριζοντίου ἐπιπέδου ἀγομένου εἰς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὕψος τῶν τεσσάρων μέτρων, ἐξαιρέσει καὶ μόνον τῶν θαλάμων τῶν ἀνελκυστήρων, οἵτινες δύνανται νὰ κατασκευάζωνται μὲ διαστάσεις οὐχὶ μείζονας τῶν 2,50Χ2,50 μ. ὑπὲρ τὸ ἄνω ἐπίπεδον καὶ εἰς ὕψος οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 1,50 μ. πάντοτε δὲ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐπιπέδου τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τῆς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 91 γωνίας τῶν 50 μέτρων καὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ διερχομένου 2 μέτρα ἄνωθεν τῆς μέσης στάθμης τοῦ πεζοδρομίου τῆς ἔναντι προσόψεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἀνωτάτης γραμμῆς τοῦ ἐν ἐσοχῇ ὀρόφου ἢ τοῦ ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τελευταίου πρὸς τὰ ἄνω ὀρόφου, ἐφ' ὅσον δὲν κατασκευάζεται ἢ δὲν ἐπιτρέπεται ἐν ἐσοχῇ ὄροφος. Δι' ἃς πόλεις καὶ κώμας ἢ συνοικισμοὺς τὸ ὕψος τῶν κτιρίων κανονίζεται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων, ἐπιτρέπεται ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει ὕψος ἡ κατασκευὴ τοῦ ὡς ἄνω θαλάμου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ εἰδικαὶ αὗται διατάξεις δὲν ἀποκλείουσι ρητῶς πᾶσαν ὑπὲρ τὸ καθοριζόμενον μέγιστον ὕψος οἱασδήποτε φύσεως προεξοχὴν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς θέας».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Κατὰ τὰς διασταυρώσεις ὁδῶν ἀνομοίου πλάτους τὸ ἐπὶ τῆς πλατυτέρας ὁδοῦ ἐπιτρεπόμενον ὕψος ἰσχύει καὶ εἰς τὴν στενωτέραν ὁδὸν ἐπὶ μήκους ἴσου πρὸς τὰ 3)2 τοῦ πλάτους τῆς στενωτέρας πάντως δὲ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει μείζονος τῶν 15 μέτρων».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 90 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Οἰκοδομὴ ἔχουσα ὄψεις ἐπὶ δύο ὁδῶν διαφόρου πλάτους (ἢ καὶ ὕψους ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ συντελεστοῦ) ἀλλὰ μὴ κειμένη ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως αὐτῶν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ εἰς ἑκάστην ὄψιν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐφ' ἧς αὕτη κεῖται ὕψος, μὴ ἀποκλειομένου ὅπως τὸ μικρότερον ὕψος φθάσῃ τὸ μεγαλείτερον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου (ἄρθρου 1 παραγρ. 3 Β. Δ. 19 Φεβρουαρίου 1936)».

3. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 90 καταργοῦνται.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας **ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**
Ἐπὶ τῆς Διοικ. Πρωτευούσης **Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ**

(6)

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν τῇ πόλει Χίῳ λειτουργούντων φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ἀπὸ τῆς καταβολῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως Χίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3ου τοῦ Νόμου 3925 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν Νόμων περὶ ὑδραυλικῶν ταμείων», τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομάρχου Χίου καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Χ΄ Περιφερείας, τὴν ὑπ' ἀριθ. 55 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τῆς ΜΓ΄ Συνεδρίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὰ ἐν τῇ πόλει Χίῳ λειτουργοῦντα Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγρ. α΄ τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1933 Διατάγματος «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως Χίου» ἐτησίας εἰσφορᾶς καὶ διὰ τὰ ἐκμισθωμένα ἰδιόκτητα ἀκίνητα αὐτῶν.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαλλαγὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

Περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων Β. Διατάγματος 23 Ἰανουαρίου 1937 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Λαμίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 465 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τῆς διοικούσης τὸν Δῆμον Λαμιέων Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπεκτείνομεν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Βασ. Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1937 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων» καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Λαμίας τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πειραιῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1913 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 571 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ-Διοικητοῦ Πρωτευούσης, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πειραιῶς ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σχεδίων Πόλεων τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58229 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ὑπουργὸς
Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

(9)

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 334 τῆς 18 Αὐγούστου 1937 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α΄) Β. Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τῶν παραγράφων 3 καὶ 16 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 382)1936 κλπ.» διορθοῦνται οἱ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τοῦ ἄρθρου 16 ἀπὸ 3 καὶ 16 εἰς τὸ ὀρθὸν 3 καὶ 6.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν)

(10)

Εἰς τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1937 Βασ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τῆς λιμενικῆς φορολογίας Πατρῶν» δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 429)25 Ὀκτωβρίου 1937 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α΄) καὶ ἐν παραγράφῳ γ΄ αὐτοῦ στίχος 5ος ἡ λέξις «μοσχοκάρυα» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «μοσχοκάρφια».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας)

(11)

Εἰς τὸν Α. Ν. 905)1937 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (Ἐφημ. Κυβ. φ. 426 Α΄ τῆς 23)10)1937) ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις ἡμαρτημένων, προελθοῦσαι ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου.

Ἐν ἄρθρῳ 57 ὁ τίτλος «Συνθῆκαι προαγωγῆς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δι' ἀπολύσεως καὶ ὑποδικίᾳ» διορθοῦται εἰς τὸν ὀρθὸν «Συνθῆκαι προαγωγῆς τῶν ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως καὶ ὑποδικίᾳ».

Ἐν ἄρθρῳ 49 ἐδάφ. 1, ἡ φράσις «ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι διὰ τὴν ἡμεδαπὴν καὶ ἀλλοδαπήν», διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι διὰ τὴν ἡμεδαπὴν καὶ ἀλλοδαπὴν πρὸς νοσηλείαν».

Ἐν ἄρθρῳ 126 ἐδαφ. 31 ἀντὶ «Ν. Δ. 7)5)1935 κλπ.», διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «Ν. Δ. 7)6)1935» περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων 38 καὶ 39 Ν. 4411 «περὶ συγκροτήσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Β. Ν.».

Ἐν ἄρθρῳ 126 ἐδ. 35, ἀντὶ «Α. Ν. 19)11)1935 περὶ τροποπ. κλπ.» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «Α. Ν. 19)11)1935 «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου 39 Ν. 4411» ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν)